

gjort Forsøg med elektriske Baner som i Sverige og Tyskland og enkelte andre Steder, og at Staten burde stille sig velvilligt til vort Jernbaneanlæg derovre. Men det maa ikke forstaaes saaledes, at der nødvendigvis skal tabes Penge. Jeg tror meget godt, at det lader sig gøre uden Tab. Naar Staten stiller sig velvilligt, og vi faa Lov at lægge vore Spor, hvor de bør være, saa skulle vi nok faa vor Bane dreven uden at give Lærepenge.

Det var kun det, der indirekte laa i det ærede Medlems Udtalelse, nemlig at der ved enhver elektrisk Bane skulde gives Lærepenge, der maatte være mistrøstende.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Nej, det tager det ærede Medlem fejl i. Jeg nævnede netop før, da jeg havde Ordet første Gang, to Eksempler fra England paa elektriske Baner, der vare anlagte i 1904, og hvor Driftsresultatet for 1905, for den enes Vedkommende, viser et betydeligt Tab i Sammenligning med Dampbaner, hvorimod det for den anden viste en Fremgang af omtrent 50 pCt. Det er altsaa Baner, der ere anlagte i et i elektrisk Henseende saa udviklet Land som England. Jeg kunde tilføje, at den elektriske underjordiske Bane i London har, i økonomisk Henseende, kun bragt Skuffelse paa Skuffelse. Disse Erfaringer, som altsaa stamme fra de sidste Aar, synes jeg, det er naturligt, ved en saadan Sags Behandling, at fremhæve, for at ikke Folk rundt omkring skulle tro, at blot det er Elektricitet, saa betaler det sig. Derom antager jeg, at det ærede Medlem og jeg ere ganske enige.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Knudsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Bjerre: Efter de Udtalelser, vi have hørt fra Ministeren og fra de forskellige Partier — med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) —, synes jeg ikke, at der er saa store Uoverensstemmelser, at de ikke let maa kunne løses uden Udvalg. Der kan kun være Tale om et Par ganske smaa Ændringer, ellers ere vi i alt væsentligt enige, saa der er virkelig ikke Grund til paa dette Tidspunkt af Samlingen at nedsætte Udvalg. Derfor raader jeg ærede Medlemmer til at stemme mod Udvalgs Nedsættelse. Skønt jeg ellers i Almindelighed gerne ser, at Sagerne blive prøvede i Udvalg, saa er der slet ingen Anledning til det her.

Zahle: Jeg vil i Modsætning til den ærede sidste Taler støtte Forslaget om Udvalg. Jeg vil udtrykkeligt udtale, at jeg varmt ønsker, at Lovforslaget gennemføres og gennemføres i indeværende Samling, men jeg mener, at man vil kunne underkaste det en meget hurtig Udvalgsbehandling uden at hindre dets Gennemførelse ogsaa i indeværende Samling. Forholdet er jo det, at der i § 5 staar Ordet „Bruger“ paa en Maade, som er ganske misvisende. Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at Domstolene ville føle sig absolut forpligtede til at forstaa Ordet i den almindelige Betydning af Ordet, nemlig „den, som bruger“ det elektriske Anlæg, det vil sige den, paa hvis Ejendom det er indlagt. En anden Opfattelse af Ordet, siger den højtærede Minister, er den rigtige, men det er ikke forbindende for Domstolene; de maa rette sig efter den Betydning, som Ordet har i og for sig.

Den ærede Minister siger saa, at selv om denne Opfattelse, at Brugeren er den, paa hvis Ejendom Anlægget er, skulde blive lagt til Grund af Domstolene, saa var det ikke sikkert, at det endelige Tab kom til at paahvile denne Bruger, idet han jo gennem Kontrakt med Koncessionshaveren eller den, der driver Stærkstrømsanlægget, kunde sikre sig mod det endelige Tab, idet han kontraktmæssigt kunde sikre sig, at Koncessionshaveren eller den, der driver det elektriske Anlæg, skulde godtgøre ham det Tab, han maatte lide derved, at han maatte udrede Erstat-